

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 25.9.2003
KOM(2003) 566 endelig

2003/222 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002
om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Efter de tragiske begivenheder den 11. september 2001 fremsatte Kommissionen hurtigt et forslag til rammeforordning om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart. Forordningen blev vedtaget¹ som nummer 2320/2002 den 16. december 2002 og trådte i kraft den 19. januar 2003.

Siden den trådte i kraft har medlemsstaterne underrettet Kommissionen om, at visse tekniske krav med meget ringe betydning for det sikkerhedsniveau, forordningen kræver, i bedste fald er meget vanskelige at gennemføre på en måde, der ikke generer de operationelle procedurer for lufthavne og luftfartsselskaber.

Derfor foreslår Kommissionen, at der foretages en teknisk ændring af forordning (EF) 2320/2002 for at afhjælpe de operationelle problemer, den ved en fejltagelse har forårsaget.

I forordningens artikel 4, stk. 3, tillades det, at der anvendes sikkerhedsbestemmelser svarende til dem, der udtrykkelig er fastsat i retsfor skrifter for lufthavne, der kun benyttes af små fly, til general aviation eller kun benyttes sjældent, med den begrundelse, at det ville være urimeligt at investere i dyrt sikkerhedsudstyr. De fleste kommercielle lufthavne - selv de meget store - har særskilte faciliteter, der udelukkende benyttes af små fly og general aviation. De fungerer i praksis som selvstændige flyvepladser. Men forordningen tillader ikke, at de betragtes som sådanne. Kommissionen foreslår, at der indsættes et nyt stk. 3 a, i artikel 4, hvor det tillades medlemsstaterne at udpege delområder af store lufthavne som selvstændige små lufthavne i sikkerhedsmæssig henseende. Dette er betinget af, at der indføres en anmeldelsesprocedure for flyvninger, der afgang fra sådanne demarkerede områder, så det sikres, at sikkerhedsniveauet ikke forringes i ankomstlufthavne. Der indsættes også en ny definition af demarkerede områder i lufthavne.

Med en sådan ændring fastholdes det høje sikkerhedsniveau i Den Europæiske Union, som forordning 2320/2002 foreskriver, men det gøres lettere at håndhæve det effektivt i lufthavnsområder, der benyttes af små fly.

Samtidig benyttes lejligheden til at foretage fire ændringer af den eksisterende tekst for at rette følgende småfejl:

- 1) I artikel 4, stk. 3, er et af kriterierne for definitionen af en lille lufthavn, at den har "et årligt gennemsnit på to kommercielle flyvninger pr. dag". Her skulle naturligvis have stået "et årligt gennemsnit på højst to kommercielle flyvninger pr. dag", for med den nuværende formulering udelukkes lufthavne med et gennemsnit på under to flyvninger pr. dag, og det er ikke hensigten med den artikel.
- 2) Artikel 7 i forordningen handler om kontrol med overholdelsen. Nede i artiklen er terminologien uheldig, idet ordet 'kontrol' har en særlig betydning inden for luftfart. For at undgå tvetydighed og misforståelser bør termen 'kontrol' med varianter erstattes med 'tilsyn' med varianter.

¹ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

- 3) I bilaget til forordning 2320/2002, punkt 6.3, nr. 1, litra b, og punkt 7.3, nr. 1, litra b, fastsættes der krav om undersøgelse af henholdsvis fragt og post for at sikre, at de ikke indeholder forbudte genstande. Desværre er teksten i de to artikler ikke formuleret ens. Da kravet om at hindre forsendelse af forbudte genstande som luftfragt og luftpost er det samme, bør punkt 6.3, nr. 1, litra b, og punkt 7.3, nr. 1, litra b, udformes ens. Det foreslås derfor at kravene i punkt 6 gentages i punkt 7.
- 4) Ligeledes i bilaget, punkt 4.1, nr. 3, og punkt 4.3, nr. 2, tillades det de relevante myndigheder at fritage visse kategorier af passagerer for screening (f.eks. VIP-passagerer). Dette bygger på den europæiske civile luftfartskonferences, ECAC's, dokument 30 om luftfartssikkerhedsnormer. Desværre undlod man at medtage den tilsvarende fritagelse i punkt 5 for indskrevet bagage tilhørende sådanne fritagne passagerer. Af hensyn til en konsekvent anvendelse af reglerne bør denne fejl rettes.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen²,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁴,

efter proceduren i traktatens artikel 251⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2320/2002 fastsættes der harmoniserede fælles sikkerhedsregler for civil luftfarten⁶.
- (2) Under anvendelsen af forordningen har det vist sig, at der er brug for at foretage tekniske ændringer i den. Ændringerne har ikke til formål at ændre forordningens rækkevidde, og de forringer ikke på nogen måde sikkerheden for passagerer i civil luftfart.
- (3) Forordningen giver mulighed for at fastsætte andre, men tilstrækkelige sikkerhedsniveauer i de mindste lufthavne. Det vil være i overensstemmelse hermed at tillade de samme tilstrækkelige sikkerhedsniveauer ved både start- og landingslufthavn for en flyvning.
- (4) Forordning (EØF) nr. 2320/2002 bør ændres i overensstemmelse hermed.

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

⁶ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Forordning (EF) 2320/2002 ændres således:

1. I artikel 2 indsættes følgende definition:

"4) "demarkeret område": et område, der er adskilt fra andre security-beskyttede områder i en lufthavn ved hjælp af adgangskontrol."

2. Artikel 4, stk. 3, affattes således:

"3. Den kompetente myndighed i en medlemsstat kan på grundlag af en lokal risikovurdering, og hvor de sikkerhedsforanstaltninger, der er præciseret i bilaget til denne forordning, kan være uforholdsmæssige eller ikke kan anvendes af praktiske, objektive grunde, vedtage nationale sikkerhedsforanstaltninger for at tilvejebringe et passende beskyttelsesniveau i lufthavne:

- a) med et årligt gennemsnit på højst to kommercielle flyvninger pr. dag eller
- b) hvor der udelukkende foregår general aviation, eller
- c) hvor den kommercielle aktivitet begrænses til luftfartøjer med en startvægt på under 10 tons eller under 20 sæder,

idet sådanne mindre lufthavnes særegenheder tages i betragtning.

Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om sådanne foranstaltninger."

3. I artikel 4 indsættes følgende stykke:

"3a. Stykke 3 kan desuden i andre lufthavne finde anvendelse på demarkerede områder:

- hvor der udelukkende foregår general aviation, eller
- hvor den kommercielle aktivitet er begrænset til luftfartøjer med en startvægt på under 10 tons eller under 20 sæder.

Et demarkeret område skal være angivet i lufthavnens sikkerhedsprogram.

For hver flyvning fra et demarkeret område i en lufthavn skal destinationslufthavnen orienteres om dette forhold, før flyvningens ankomst."

4. I artikel 7 ændres ordene "kontrolleres", "Denne kontrol", "kontrolpersonale" og "kontrolrapport" til henholdsvis "underkastes tilsyn", "Dette tilsyn", "tilsynspersonale" og "tilsynsrapporter".

5. I bilagets punkt 5.2 indsættes følgende:

"3. Fritagelser

Indskrevet bagage tilhørende personer som nævnt i punkt 4.1, nr. 3, kan underkastes særlige screeningforanstaltninger eller fritages for screening."

6. I bilagets punkt 7.3, nr. 1, litra b, affattes den afsluttende sætning således:

"således at det med rimelighed kan sikres, at den ikke indeholder forbudte genstande, jf. punkt iv) og v) i tillæg A, medmindre det er deklareret og har været behørigt underkastet gældende sikkerhedsforanstaltninger, og".

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder direkte i alle medlemsstater.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand